

БОЖА ІСКРА

№ 2 (25) Лютий 2014 року

ВИДАЄТЬСЯ ЗА БЛАГОСЛОВЕННЯМ БЛАЖЕННІШОГО ВОЛОДИМИРА,
МИТРОПОЛИТА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ

МОЛИТВА ЗА МИР В УКРАЇНІ

Владыко Вседержителю, Святый Царю. Призри с небесе и виждь, како враждуют людие земли нашея и замышляют друг на друга суетное и злобное. О, Многомилостиве! Прости грехи и беззакония наша, ихже ради многия скорби, беды и устрашения приидоша на ны. Благодатию Пресвятаго Духа ороси любовию изсохшия сердца людския, тернием самолюбия, ненависти, зависти, злобы, вражды, лукавства и иных беззаконий поросшия, да возрастят горящую к Тебе и братиям своим любовь, и ею да будут истреблены вси распри, раздоры, разделения во Отечестве нашем.

Усердно молим Тя: мир державе нашей даруй, Церкви Твоей и всем людям земли нашея. Ты бо еси Царь мира и мира Твоего несть предела и Тебе слава и благодарение и поклонение от всех да возсылается, ныне и присно и во веки веков.

Аминь.

СВЯТИЙШИЙ ПАТРИАРХ КИРИЛ ГОРЯЧЕ МОЛИТЬСЯ ЗА МИР В УКРАЇНІ

"Сьогодні ми всі разом з Україною. Я молюся і сьогодні молився від усього серця, щоб світ зглянувся на дорогу мені українську землю", - сказав після богослужіння 2 грудня 2013 року в Храмі Христа Спасителя Святійший

Патріарх Московський і всієї Русі Кирило, слова якого наводить керівник Патріаршої прес-служби диякон Олександр Волков.

"Віримо і сподіваємося, що Господь дарує мир українському народу", - додав Предстоятель Руської Церкви,

Святійший Владика зазначив, що перед Церквою стоїть найважливіше завдання духовного виховання суспільства в єдності, любові та світі. "Єдність народу - велика цінність, яку потрібно зберігати. Молюсь про те, щоб

Господь умиротворив народ, щоб непорушним зберігалася духовна єдність Святої Русі, єдність її Церкви", - закінчив Святійший Патріарх Кирил.

Прес-служба Патріарха
Московського і всієї Русі.

СВІТ МОЛИТЬСЯ ЗА УКРАЇНУ

Католикос-Патріарх всієї Грузії Ілія II висловив стурбованість у зв'язку з останніми подіями в Києві і закликав паству молитися за український народ, - повідомляють "Новини Грузії".

"Ми стурбовані останніми процесами в Києві і дуже переживаємо через створеної обстановки. Тому благословляємо нашу паству, щоб вони молилися за мир в Україні. Ми, в свою чергу, будемо молитися і просити Господа звернути свій погляд на наш братній український народ, щоб він зміг з миром подолати цей складний період", - йдеться в заяві Грузинського Патріарха Ілії.

До молитви про мир в Україні закликав Святійший Архієпископ Константинополя - Нового Риму і Вселенський Патріарх Варфоломій.

"Ми глибоко розчаровані тим, що дізнаємося зі ЗМІ, як святкова радість на честь 1025-річчя Хрещення Русі, яка всього кілька місяців тому збирала натовпу в релігійні процесії, раптом захмарилася сьогоднішнім шокуючим насильством на тих же вулицях.

...Зараз, коли ми знаходимося у прощі до Світ Лікії на честь свята Святого Миколая Чудотворця, який "заспокоює бурхливе море", ми молимося, щоб він попросив Всемогутнього Бога заспокоїти і розвіяти темні хмари поділу і скорботи в Україні", - зокрема йдеться в зверненні Вселенського Патріарха Варфоломія.

За повідомленням сайту
"Православие в Украине".

ВСЕЛЕНСЬКІ СОБОРИ

Вселенських Соборів у істинній православній Церкві Христовій було сім:

1. Нікейський.
2. Константинопольський (Царгородський).
3. Ефеський.
4. Халкідонський.
5. Константинопольський 2-й.
6. Константинопольський 3-й.
7. Нікейський 2-й.

ПЕРШИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

Ікона на честь
Першого Вселенського Собору.

Перший Вселенський Собор відбувся у 325 р. у місті Нікеї за імператора Костянтина Великого. Цей Собор було скликано проти лжевчення олександрійського священика Арія, який відкидав Божество і предвічне народження другого Лиця Св. Тройці, Сина Божого, від Бога Отця, і вчив, що Син Божий є тільки вище творіння. У Соборі брало участь

318 єпископів, серед яких були: св. Миколай Чудотворець, Яків, єпископ Низибійський, Спиридон Тримифунтський, св. Афанасій Великий, який був у той час ще в сані диякона, та ін.

Собор осудив і відкинув ересь Арія й утвердив неспростовну істину - догмат: Син Божий є істинний Бог, народжений від Бога Отця перше всіх нікім і так само вічний, як Бог Отець; Він народжений, а не сотворений, і єдиносущний з Богом Отцем.

Щоб усі православні християни могли точно знати

істинне вчення віри, воно було ясно і коротко викладено у перших семи членах Символу віри.

На цьому ж Соборі було постановлено святкувати Пасху (Великдень) у перший недільний день після першого весняного повного місяця, визначено було також священикам бути одруженими, було встановлено багато інших правил.

ДРУГИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

Другий Вселенський Собор відбувся в 381 р. у місті Константинополі (Царгороді) за імператора Феодосія Великого. Цей Собор було скликано проти лжевчення колишнього аріанського єпископа константинопольського Македонія, який відкидав Божество третього Лиця Св. Тройці, Духа Святого; він учив, що Дух Святий не є Бог, і називав Його творінням або створеною силою, що служить Богу Отцю і Богу Сину так, як ангели.

На Соборі були присутні 150 єпископів, серед яких були: Григорій Богослов (він був головою Собору), Григорій Ниський, Мелетій Антиохійський, Амфілохій Іконійський, Кирило Єрусалимський та ін.

На Соборі ересь Македонія була осуджена і відкинута. Собор утвердив догмат про рівність та єдиносущність Бога Духа Святого з Богом Отцем і Богом Сином.

Собор також доповнив Нікейський Символ віри ще п'ятьма членами, в яких викладається вчення: про Святого Духа, про Церкву, про Таїнства, про воскресіння мертвих і про життя грядущого віку. Таким чином склався Нікеоцаргородський Символ віри, який і служить керівництвом для Церкви на всі часи.

ТРЕТІЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

Третій Вселенський Собор відбувся в 431 р. у місті Ефесі за імператора Феодосія II Молодшого. Собор було скликано проти лжевчення константинопольського архієпископа Несторія, який нечесливо вчив, неначе Пресвята Діва Марія народила просту людину Христа, з Яким потім Бог з'єднався морально, перебував у Ньому, наче в храмі, подібно до того, як раніше перебував у Мойсеї та інших пророках. Тому і Самого Господа Ісуса Христа Несторій називав богоносцем, а не Боголюдиною, а Пресвяту Діву називав Христородицею, а не Богородицею.

На Соборі були присутні 200 єпископів.

Собор осудив і відкинув ересь Несторія і постановив визнавати з'єднання в Ісусі Христі, з моменту втілення, двох природ: Божої і людської і визначив: визнавати Ісуса Христа досконалим Богом і досконалою Людиною, а Пресвяту Діву Марію - Богородицею.

Собор також затвердив Нікеоцаргородський Символ віри і суворо заборонив робити в ньому які б то не було зміни і доповнення.

ЧЕТВЕРТИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

Четвертий Вселенський Собор відбувся в 451 році в місті Халкідоні за імператора Маркіана. Собор було скликано проти лжевчення архимандрита одного константинопольського монастиря Євтихія, який заперечував людську природу в Господі Ісусі Христі. Спростовуючи ересь і захищаючи Божественне достоїнство Ісуса Христа, він сам припустився крайності і вчив, що в Господі Ісусі Христі людське єство було цілком поглинуте Божеством, тому в Ньому слід визнавати тільки одне Божественне єство. Це лжевчення називається монофізитством, а послідовники його називаються монофізитами (єдиноприродниками).

На Соборі були присутні 650 єпископів.

Собор осудив і відкинув лжевчення Євтихія і визначив істинне вчення Церкви, а саме, що Господь наш Ісус Христос є істинний Бог і істинна людина: за Божеством Він вічно народжується від Отця, за людським єством Він народився від Пресвятої Діви й у всьому подібний до нас, крім гріха. При втіленні (народженні від Діви Марії) Божество і людське єство з'єдналися у Ньому - як єдиному Лиці - незлитно і незмінно (всупереч Євтихію), нероздільно і нерозлучно (всупереч Несторію).

П'ЯТИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

П'ятий Вселенський Собор відбувся в 553 році в місті Константинополі при імпе-

**Закінчення
на 3-й сторінці.**

ВСЕЛЕНСЬКІ СОБОРИ

**Закінчення.
Початок
на 3-й сторінці.**

раторі Юстиніані I. Собор було скликано з приводу суперечок між послідовниками Несторія та Євтихія. Головним предметом суперечок були твори трьох учителів сирійської Церкви, відомими в свій час, а саме: Феодора Мопсуетського, Феодорита Кирського та Іви Едеського, в яких чітко висловлювалися несторіанські хибні думки, а на Четвертому Вселенському Соборі нічого не було згадано про ці три твори.

Несторіанці у суперечці з євтихіанцями (монофізитами) посилалися на ці твори, а євтихіанці знаходили в цьому привід відкидати сам IV Вселенський Собор і зводити наклеп на Вселенську Православну Церкву, що вона начебто ухилилася в несторіанство.

На Соборі були присутні 165 єпископів.

Собор осудив усі три твори, а також Феодора Мопсуетського як такого, що не розкався; стосовно інших двох осудження обмежалося тільки їхніми несторіанськими творами, самі ж вони були помилувані, бо своєчасно відмовилися від своїх хибних думок і спочили у мирі з Церквою.

Собор знову повторив осуд ересей Несторія і Євтихія.

ШОСТИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

Шостий Вселенський Собор відбувся в 680 році в місті Константинополі за імператора Костянтина Погоната, і в ньому брали участь 170 єпископів.

Собор було скликано проти лжевчення еретиків - монофілітів, які хоча й визнавали в Ісусі Христі дві природи, Божу і людську, але одну Божественну волю.

Після V Вселенського Собору заворушення, вчинені монофілітами, тривали і загрожували Грецькій імперії великими небезпеками. Імператор Іраклій, жадаючи примирення, вирішив схилити православних до поступок

**Ікона на честь
Сьмого Вселенського Собору.
XVII ст., Росія.
Зберігається в Оружейній палаті (Москва).**

монофілітам і силою своєї влади повелів визнавати в Ісусі Христі одну волю при двох ествах.

Захисниками і роз'яснювачами істинного вчення Церкви стали Софроній, патріарх Єрусалимський, і константинопольський чернець Максим Сповідник, якому за твердість віри відрізали язик і відікли руку.

Шостий Вселенський Собор осудив і відкинув ересь монофілітів і ухвалив визнавати в Ісусі Христі два ества - Боже і людське, і - за цими двома ествами - дві волі, але так, що людська воля у Христі не противна, а покійна Його волі Божественній.

Гідне уваги, що на цьому Соборі було відлучено, серед інших еретиків і Римського Папу Гонорія, який визнав учення про єдину волю правильним. Постанови Собору підписали і римські легати: пресвітери

Феодор, Георгій і диякон Іоан. Це ясно вказує, що вища влада в Церкві належить Вселенському Собору, а не Папі Римському.

Через 11 років Собор знову відкрив засідання в царських палатах, названих Трульськими, для вирішення питань, які, переважно, стосувалися церковного благочиння. В цьому відношенні він ніби доповнив П'ятий і Шостий Вселенські Собори, тому і називається П'ято-шостим.

Собор затвердив правила, якими Церква мала керуватися, а саме: 85 правил св. апостолів, правила 6-и Вселенських і 7-и Помісних Соборів і правила 13-и отців Церкви. Ці правила згодом були доповнені правилами Сьмого Вселенського Собору і ще двох Помісних Соборів і склали так званий "Номоканон", тобто "Кормчу (Керманичеву) Книгу", яка і є основою для церковного управління православної Церкви.

На цьому Соборі були осуджені деякі нововведення Римської Церкви, які не узгоджувалися з духом постанов Церкви Вселенської, а саме: примушування до безшлюбності священиків і дияконів, суворі пости в суботи Великого посту, зображення Ісуса Христа у вигляді агня (ягняти).

СЬОМИЙ ВСЕЛЕНСЬКИЙ СОБОР

Сьомий Вселенський Собор відбувся в 787 році в місті Нікеї за імператриці Ірини (вдови імператора Лева Хозара), і в ньому брали участь 367 отців.

Собор було скликано проти іконоборчої ересі, яка виникла за 60 років до Собору, за грецького імператора Лева Ісавра, який, бажаючи повернути магометан у християнство, вважав за необхідне знищити вшанування ікон. Ця ересь тривала за його сина Костянтина Копроніма й онука Лева Хозара.

Собор осудив і відкинув іконоборчу ересь і визначив - ставити і покладати у св. храмах, разом із зображенням Чесного і Животворчого Хреста Господнього, і святі ікони, шанувати і віддавати їм поклоніння, підносячись розумом і серцем до Господа Бога, Божої Матері і святих, на них зображених.

Після VII Вселенського Собору гоніння на святі ікони знову були відновлені наступними трьома імператорами: Левом Вірменином, Михайлом Бальбою та Феофілом і майже 25 років хвилювали Церкву.

Шанування св. ікон було остаточно відновлено і затверджено на Помісному Константинопольському Соборі в 842 році, за імператриці Феодори.

На цьому Соборі, з вдячності Господу Богу, який дарував Церкві перемогу над іконоборцями та всіма еретиками, встановлено свято Торжества Православ'я, яке належить святкувати в першу неділю Великого посту і яке відзначається й дотепер у всій Вселенській Православній Церкві.

ПРО СВЯТІ ІКОНИ (ОБРАЗА)

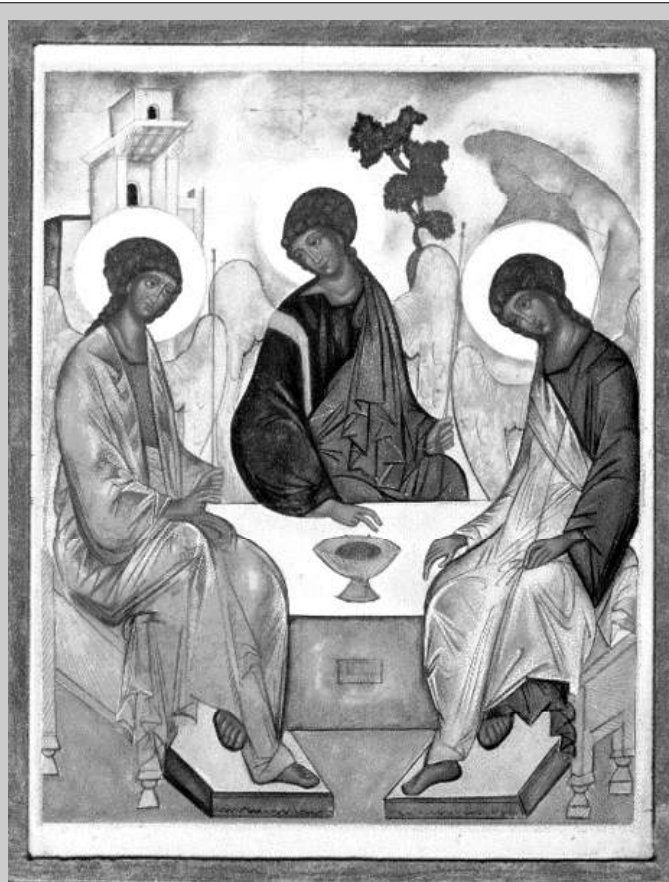
ЯК ЗОБРАЖУЄТЬСЯ БОГ НА СВЯТИХ ІКОНАХ

Бог - Дух невидимий, але Він являвся святим людям видимим чином. Тому на іконах і зображаємо Бога в тому вигляді, в якому Він являвся. Пресвяту Тройцю ми зображуємо у вигляді трьох ангелів, які сидять за столом. Це тому, що у вигляді трьох ангелів Господь явився колись Авраамові. Щоб наочніше відобразити духовність тих, хто з'явився Авраамові, ми зображуємо їх іноді з крилами. Кожна з Осіб Пресвятої Тройці окремо зображується так: Бог Отець - у вигляді старця, тому що Він так з'явився деяким пророкам.

Бог Син зображується у тому вигляді, яким Він був, коли для нашого спасіння зійшов на землю і став людиною: Немовлятком на руках у Божої Матері; Учителем народу і Творцем чудес, Який преображається, страждає на хресті; лежить у гробі, воскресає і возноситься.

Бог Дух Святий зображується у вигляді голуба: так Він явив себе під час хрещення Спасителя в Йордані від Іоана Хрестителя; й у вигляді вогнених язиків: так Він зійшов

видимим чином на святих апостолів у п'ятдесятний день після воскресіння Ісуса Христа.

Ікона «Тройця Старозавітна».
Автор - Андрій Рубцов. 1411 рік.
Зберігається в Третьяковській галереї
(Москва, Росія).

КОГО, КРІМ БОГА, ЗОБРАЖУЄМО НА СВЯТИХ ІКОНАХ (ОБРАЗАХ)

Окрім Бога, ми зображуємо на святих іконах Божу Матір, (святих ангелів і святих людей. Та молитися їм повинні не як Богу, а як близьким до Бога, що догодили Йому своїм святим життям. Вони - з любові до нас моляться за нас перед Богом. І ми повинні просити їхньої допомоги і заступництва, тому що Господь, заради них, швидше почує і наші грішні молитви.

Гідне уваги й те, що образ Божої Матері, написаний учнем Господа Лукою, зберігся до нашого часу. Існує переказ, що Мати Божа, побачивши Своє зображення, сказала: "Благодать Сина Мого буде з цією іконою". Ми молимося Матері Божій, тому що Вона ближче до всіх до Бога, і разом з тим близька також і до нас. Заради її материнської любові і її молитви Бог багато чого нам прощає і часто допомагає. Вона велика і милосердна заступниця за всіх нас.

Завітайте знову у Свято-Миколаївську церкву і зціліть свою душу молитвою до Бога, помилуйтеся красою старовинного храму. Хай Бог вас благословляє на добрі справи!

Просимо читачів газети помолитись про здоров'я рабів Божих Ксенії, Анатолія, Віктора, Людмили, Ольги, Миколая, отроковиці Вікторії.

БОЖА ІСКРА

ПРАВОСЛАВНЕ ВИДАННЯ СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОЇ ЦЕРКВИ

Газета видається з квітня 2003 року.

РЕДАКТОР - протоієрей Володимир (СОШИН).
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 27321, Кіровоградська обл.,
Олександрівський район, с. Бірки,
Свято-Миколаївська церква.
ТЕЛЕФОН РЕДАКЦІЇ: (067)49-30-955.

Свідоцтво про реєстрацію КГ № 0317-У
від 25.03.2003 року.
Видання розповсюджується безкоштовно.
Газету видруковано в друкарні РВО
«Олександрівщина» (сmt Олександрівка).
Зам. . Тираж - 500 прим.

Редакція уклінно просить читачів з повагою ставитися до православної газети і не використовувати її у господарських цілях. Читайте нашу газету і давайте читати іншим!